

Västerbottenskuriren Repliken 2009-03-25:

Skogsägaren måste ändå bestämma (25/3)

Kommentar till inlägget "Kalhuggning är ändå bäst (19/3).

Hela denna fråga handlar om detaljstyrning av enskilda individer, nämligen skogsägare.

För det första: Det är inte självklart att de som vill styra skogsägarna har all kunskap i frågan och att de kan styra på bästa sätt. Det finns många exempel på analyser som visar att man kan få högre lönsamhet med metoder som kraftigt avviker från nu gällande regelverk i skogsbruket. De "avvikande metoderna" kan också ha fördelar av olika slag när det gäller vissa miljöfrågor.

För det andra: Är det rimligt att en byråkrati ska bestämma exakt hur mycket, exakt vad och på vilket sätt, som enskilda skogsägare ska producera skog på sin mark? Vad skulle hända om någon myndighet bestämde exakt hur många saffranslängder som varje ICA-affär måste ha i lagret per kvadratmeter lageryta? I bägge fallen kan man hävda att det finns köpare som gärna vill ha produkterna. Kunderna i matvaruaffärerna vill antagligen ha saffranslängder och olika slags industrier vill antagligen ha timmer, massaved och annat.

För det tredje: En meningsfull analys av vad som är att rekommendera när det gäller aktiviteter i skogsbruket måste enligt min mening inkludera ekonomisk analys, priser, kostnader med mera.

Artikeln "Kalhuggning är ändå bäst" grundas inte alls på ekonomiska analyser. Utan ekonomisk analys så kan man komma fram till vilken slutsats som helst när det gäller såväl skoglig verksamhet som andra verksamheter.

Om vi skulle bortse från priserna på saffranslängder, kostnaden för lagret på ICA och andra relevanta omständigheter så skulle vi säkerligen kunna komma fram till att alla ICA-butiker måste ha minst 50 000 saffranslängder på lagret!

Jag skulle vilja se vilken byråkrat som skulle våga argumentera på det sättet i dagspressen!

Skogsägare: Det ligger i såväl ert eget som i nationens intresse att ni inte accepterar att låta er styras av godtyckligt valda argument som dessutom uppenbart åsidosätter relevanta ekonomiska analyser.

Skogsägarna har ingen anledning att låta sig behandlas så mycket sämre än alla andra medborgare vilka bedriver olika verksamheter i landet.

Skogsägarna bör enligt min mening, liksom sitt eget och nationens intresse, kräva att regelverken justeras så att rationella verksamheter inte förhindras.

Peter Lohmander

professor i skoglig företagsekonomi med inriktning mot ekonomisk optimering, SLU, Umeå
2009-03-25